

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์
ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ

The comparison of Academic Achievement in Thai Language on the Topic of
Complex Sentences Among Grade 9 Students at Mathayomwatsing School
Taught Using the Developed Instructional Package and Conventional
Instructional Method

มณฑกานัญจน์ ศิริมงคล¹ สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์¹

Monthakarn Sirimongkol¹ Siriphat Jessadawiro¹

¹ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹ Master of Education Program in Innovative Curriculum and Learning Management

E-mail: 0202@mws.ac.th

บทคัดย่อ

Received: November 30, 2023

Revised: December 22, 2023

Accepted: December 26, 2023

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ (3) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ประโยคซับซ้อน ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลาก ซึ่งได้นักเรียนจำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 48 คน ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อนและกลุ่มควบคุม จำนวน 48 คน ได้รับการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ (1) ชุดการสอนภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ เรื่อง ประโยคซับซ้อน (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคซับซ้อน จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.72 (4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดระดับความพึงพอใจ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบบประเมินทั้งหมดมีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมีคำถาม จำนวน 20 ข้อ วัดได้จากแบบประเมินวัดระดับความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ แบบแผนการทดลองที่ใช้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (Experimental Research) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ เท่ากับ 81.67/81.94 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 (2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนภาษาไทยสูงกว่าผู้เรียนที่สอนโดยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ผลเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนแสดงให้เห็นว่าในภาพรวม นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่มีความพึงพอใจต่อวิชาภาษาไทยระดับมาก โดยมีค่าความคิดเห็นอยู่ที่ 4.49

คำสำคัญ : ชุดการสอนภาษาไทย, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย, ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop an effective Thai language instructional package on the topic of complex sentences for Grade 9 students that meets the 80/80 criteria, 2) to compare the academic achievement in Thai language on the topic of complex sentences of Grade 9 students taught using the instructional package and the conventional instructional method, 3) to compare the satisfaction levels of grade 9 students on the topic of complex sentences taught using the instructional package and the conventional instructional method. The sample was selected using simple random sampling by drawing lots, resulting in two classes. The experimental group, consisting of 48 students, was taught using the Thai language instructional package on complex sentences, while the control group, also consisting of 48 students, was taught using the conventional method. The tools used in the research included: 1) A Thai language instructional package on the topic of complex sentences developed by the researcher; 2) A lesson plan using conventional instructional methods on the topic of complex sentences; 3) A test measuring academic achievement on complex sentences, consisting of 30 items with a reliability coefficient of 0.72; 4) A survey assessing the satisfaction levels of students in both the experimental and control groups using a satisfaction measure for the Thai language subject on complex sentences for Grade 9 students. The survey covered four areas: teaching activities, classroom atmosphere, assessment methods, and perceived benefits, with 20 questions. The satisfaction measure used a 5-point Likert scale. The research design used was experimental research. Data was analyzed using mean, percentage, standard deviation, and an independent t-test.

Research findings were: 1) The effectiveness (E1/E2) of the Thai language instructional package on complex sentences for Grade 9 students was 81.67/81.94, meeting the set criteria of 80/80. 2) The academic achievement in Thai language on complex sentences of Grade 9 students taught using the instructional package was statistically significantly higher at the .05 level than those taught using conventional methods. 3) The satisfaction comparison showed that, on average, students in the experimental group were most satisfied with the Thai language subject, with a mean rating of 4.63, which was higher than the control group students who rated their satisfaction as "high", with a mean of 4.49.

Keywords : Thai language instructional package, Thai language academic achievement, Satisfaction with learning using instructional package

ความสำคัญและปัญหา

ภาษาเป็นระบบการสื่อสารสำคัญของมนุษย์ เพราะมนุษย์ทุกคนใช้ภาษาในการสื่อความหมายถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ ให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ภาษาไทยจึงมีความสำคัญและจำเป็นยิ่งสำหรับคนไทยทุกคนที่ต้องใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันการใช้ภาษาไทยมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ภาษาไทยมีคำใช้มากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็มีการใช้ภาษาอย่างไม่ถูกต้อง ปัญหาการใช้ภาษาไทยเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมานานแล้วจึงมีผู้พยายามที่จะรักษาและดำเนินการแก้ไขการใช้ภาษาที่ผิด ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง (วรนุช อุณณกร, 2543)

จากความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติ จึงได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนรู้และต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง การพูดและการดู เพื่อการสื่อความหมายที่ชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสมสามารถใช้ภาษาเพื่อแสวงหาความรู้และนำไปพัฒนาตนเองและสังคมได้ การพัฒนาทักษะพื้นฐานของใช้ภาษาไทยเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญ เพื่อเป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ศึกษาวิชาอื่น ๆ ต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2551)

จากปัญหาที่กล่าวมาผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดีขึ้น ซึ่งแต่ละวิธีมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไป ครูผู้สอนควรเลือกวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน และเนื้อหาของบทเรียน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นและนักเรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาชุดการสอน เรื่อง ประโยคซับซ้อน สำหรับใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ ระหว่างการสอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ประโยคซับซ้อน ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนสูงกว่าที่สอนแบบปกติ
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน อยู่ในระดับมากขึ้นไป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทย

สาระความรู้ เรื่องหลักภาษาไทย เป็นสาระความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะ มีรูปแบบระเบียบ แบบแผนกฎเกณฑ์ตายตัวที่ผู้เรียนจะต้องทำความเข้าใจ และเรียนรู้ในการนำกฎเกณฑ์ไปใช้สร้าง หรือวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษา ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ แลความเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง จากการศึกษาพบว่า นักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิด และแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เรื่องหลักภาษาไทย ดังนี้

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2550: 2) ที่กล่าวไว้โดยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ เรื่องหลักภาษาไทย เป็นหน้าที่ที่สำคัญของครูภาษาไทยทุกคน เพราะเมื่อผู้เรียนเข้าใจแบบแผน กฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษาไทยแล้ว ผู้เรียนก็จะสามารถนำความรู้ความเข้าใจ ไปปรับใช้ได้ โดยครูจะต้องตั้งวัตถุประสงค์ การสอนให้ชัดเจน เน้นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้า และสังเกตลักษณะกฎเกณฑ์ของภาษา อย่างเป็นกระบวนการ ด้วยการใช้วิธีสอน และกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเช่น การสอนแบบอุปนัย การอภิปราย การแก้ปัญหา และการทำกิจกรรม เสริมหลักสูตรต่าง ๆ ซึ่งครูจะต้องออกแบบและวางแผน ให้สอดคล้องกับวุฒิภาวะ และความต้องการ ของผู้เรียน รวมทั้งจะต้องใช้สื่อและอุปกรณ์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อีกด้วย นอกจากนี้ จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับหลักการภาษาไทย ไปใช้ในการสื่อสาร ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของตนเองให้มีประสิทธิภาพ

ณัฐยานันท์ การุณย (2554: 2) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษามีส่วนสำคัญ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพมากที่สุด ครูจึงต้องเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้การเรียน การสอนบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังนั้นหากครูจัดกิจกรรมที่หลากหลาย โดยใช้กิจกรรม ที่สื่อความหมายได้จริง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง แล้วสามารถสรุปความจากบทเรียนก็จะเป็นประโยชน์และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทย ผู้สอนมีหน้าที่จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปความรู้ หลักการ กฎเกณฑ์ทางภาษาได้ด้วยตัวเองและการนำความรู้ มาปรับประยุกต์ใช้ในการสื่อสารด้านต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง โดยผู้สอน จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ อย่างละเอียด และชัดเจน จัดบรรยากาศห้องเรียนให้น่าเรียนรู้ ใช้สื่อการสอน เทคนิค และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่หลากหลาย สอดคล้องกับวุฒิภาวะ และความต้องการ ของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ มีความสนุกสนาน และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมไปถึงการออกแบบกิจกรรมฯ สื่อและอุปกรณ์ เพื่อสะท้อนความรู้ ความเข้าใจจากความรู้ที่ได้ศึกษาทั้งนี้เพื่อเป็นการปลูกศรัทธา และสร้างค่านิยมที่ดีในการเรียนหลักภาษาไทย ลักษณะการจัดการเรียนรู้ ควรเน้นการศึกษาความสัมพันธ์ ของหลักภาษาไทยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน สื่อต่าง ๆ หรือเนื้อหาวรรณคดี และวรรณกรรม เพื่อเป็นการบูรณาการ และชี้ให้เห็นถึงการใช้ภาษาในลักษณะต่าง ๆ ผ่านการสังเกต ศึกษาค้นคว้า พิจารณาอย่างมีเหตุผล และอภิปรายความรู้ร่วมกัน โดยสรุปความรู้ ออกมา ในรูปแบบต่าง ๆ เช่นรายงานการศึกษาค้นคว้า การทำโครงการ การแต่งบทร้อยกรอง หรือการผลิตนวัตกรรมต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ในการนำความรู้ไปปรับใช้ในการสื่อสาร และเป็นแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ต่อไป

ประโยค

พัชตร์วิภา ไตรรารอด (2551: 35) ได้สรุปแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับประโยค ว่าหมายถึงถ้อยคำ หรือกลุ่มคำที่นำมาเรียงต่อกันอย่างเป็นระเบียบให้แต่ละคำมีความหมายสัมพันธ์กันมีเนื้อความสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ผู้กระทำและอาการที่กระทำเพื่อแสดงให้รู้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร

กำชัย ทองหล่อ (2552: 367) ได้อธิบายว่า ประโยค คือกลุ่มคำที่มีความเกี่ยวข้องกันเป็นระเบียบ และมีเนื้อความครบสมบูรณ์โดยปกติประโยคจะต้องมีบทประธาน และบทกริยาเป็นหลักสำคัญ แต่ถ้าใช้สกรรมกริยา จะต้องมีบทกรรมมารับ ถ้าใช้วิกตรกริยา จะต้องมีบทขยายจึงจะได้รับความสมบูรณ์ บทขยายนั่นจะเป็นคำ วลี หรือประโยคก็ได้ ถ้าใช้สกรรมกริยาไม่ต้องมีกรรมมารับเพราะได้รับความสมบูรณ์ อยู่แล้ว แต่จะมีบทขยายให้ความชัดเจนขึ้นอีกก็ได้

พงศ์เกษม สนธิไทย (2552: 37) ได้กล่าวว่า ประโยค คือ การนำคำมาเรียงกัน โดยให้มีส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนประธาน (ภาคประธาน) และ ส่วนแสดง (ภาคแสดง)

ประนอม วิบูลย์พันธุ์ (2562: 105) ได้กล่าวว่า ประโยคซับซ้อน คือ ถ้อยคำที่มีเนื้อความสมบูรณ์ ประกอบด้วย ภาคประธาน และภาคแสดง แบ่งเป็น 3 ชนิด คือ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน การสื่อสารในชีวิตประจำวันอาจใช้ประโยคหลายชนิด หรือขยายความประโยคแต่ละชนิดเพื่อให้เกิดความชัดเจน ประโยคที่มีการขยายความนี้เรียกว่า ประโยคซับซ้อน

ความหมายของชุดการสอน

ปาริฉัตร ภูทอง (2558) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง สื่อประสมที่มีสื่อการเรียนการสอนหลายอย่างประกอบกันที่สร้างขึ้นโดยสอดคล้องกับเนื้อหาและหน่วยการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามเป้าหมาย

เสาวลักษณ์ กันนิม (2554) ได้ให้ความหมายว่า ชุดการสอนหมายถึงการนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

พงศ์วุฒิ มหิทธิธรรมธร (2561) กล่าวว่า ชุดการสอนสามารถแบ่งออกเป็นสองความหมายขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่จัดทำขึ้น คือ 1) สื่อการสอนที่ผู้สอนนำมาใช้ในการเรียนการสอนโดยมีผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรม และ 2) สื่อการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้เองตามความสนใจของแต่ละบุคคล โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน

นาจนารี นพแก้ว (2561) กล่าวว่า ชุดการสอน คือ ชุดประกอบการสอนที่มีสื่อประสมสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาของแต่ละหน่วย เพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย

อรนุช ลิมตศิริ (2556) ให้ความหมายว่า การนำสื่อการสอนหลายชนิดรวมเข้าไว้ด้วยกันโดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กฤษณ์ วัฒนธรรค์ (2554) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นสื่อและวิธีการสอนที่ นำมาใช้สำหรับการสอนของผู้สอน และใช้สำหรับการเรียนของผู้เรียนประกอบด้วยสื่อการสอนทั้งในรูปของวัสดุอุปกรณ์และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ซึ่งมีกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้และมีการตรวจสอบประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้ และได้ผลดีในศูนย์การเรียนรู้

ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างชุดการสอน

ชม ภูมิภาค (2524: 100 – 101) กล่าวถึงหลักการและทฤษฎี ที่นำมาใช้ในการสร้างชุดการสอน ดังนี้

1. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งนักการศึกษา ได้นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ บุคคลมีความแตกต่างกันหลายด้าน กล่าวคือความสามารถ สถิติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกายสังคม อารมณ์ และความแตกต่างปลีกย่อยอื่น ๆ การนำเอาหลักความแตกต่างเหล่านี้มาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ อาจกระทำได้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีการที่เหมาะสมที่สุดคือการจัดการสอนรายบุคคล หรือการศึกษาตามเอกัตภาพ การศึกษาโดยเสรีและ

การศึกษาด้วยตนเองซึ่งล้วนแต่เป็นวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน ตามสติปัญญา ความสามารถ และความสนใจ โดยมีผู้คอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

2. การนำเอาสื่อประสมมาใช้ หมายถึง การนำเอาสื่อการสอนหลาย ๆ อย่าง มาสัมพันธ์กัน และมีคุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีระบบ สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง การใช้สื่อประสมช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกันทำให้นักเรียนได้ค้นพบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

3. การนำกระบวนการกลุ่มมาใช้ กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เพิ่มโอกาสให้ผู้เรียน ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม จึงเป็นแนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ ซึ่งนำมาไว้ในรูปของชุดการสอน

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ หมายถึง การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ แขวงบางบ่อน เขตจอมทอง จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2566 มีทั้งหมด 8 ห้องเรียน จำนวน 300 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากได้ชั้นเรียนจำนวน 2 ห้องเรียน คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 รวม 96 คน ซึ่งแบ่งเป็น

1. กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 จำนวน 48 คน ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน เรื่องประโยคซับซ้อน

2. กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 48 คน ได้รับการสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดการสอน เรื่องประโยคซับซ้อน และวิธีการสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง เรื่องประโยคซับซ้อน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนภาษาไทย เรื่องประโยคซับซ้อน โดยเป็นชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากชุดการสอนด้วยตนเอง ซึ่งมีแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน รวมถึงมีแบบการวัดระดับความพึงพอใจของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดระดับความพึงพอใจ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบบประเมินทั้งหมดมีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมีคำถาม จำนวน 20 ข้อ ชุดการสอนภาษาไทย เรื่องประโยคซับซ้อนนี้ประกอบไปด้วย 8 เล่ม โดยมีเรื่องชุดการสอนเล่มที่ 1 เรื่องกลุ่มคำและโครงสร้างประโยค ชุดการสอนเล่มที่ 2 เรื่องประโยคสามัญ ชุดการสอนเล่มที่ 3 เรื่องประโยครวม ชุดการสอนเล่มที่ 4 เรื่องประโยคซ้อน ชุดการสอนเล่มที่ 5 เรื่องโครงสร้างประโยคซับซ้อน ชุดการสอนเล่มที่ 6 เรื่องประโยคสามัญซับซ้อน ชุดการสอนเล่มที่ 7 เรื่องประโยครวมซับซ้อน ชุดการสอนเล่มที่ 8 เรื่องประโยคซ้อนที่ซับซ้อน โดยผลการตรวจสอบ

ความเหมาะสมของชุดการสอนภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของชุดการสอนภาษาไทย อยู่ในระดับเหมาะสมมาก มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ที่ 4.96

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ เรื่อง ประโยคซับซ้อน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผน จำนวน 8 ชั่วโมง คาบละ 50 นาที ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า แผนที่ 1 ($X = 4.87$, $SD = 0.02$) ระดับมาก แผนที่ 2 ($X = 4.88$, $SD = 0.19$) ระดับมาก แผนที่ 3 ($X = 4.87$, $SD = 0.22$) ระดับมาก แผนที่ 4 ($X = 4.86$, $SD = 0.24$) ระดับมาก เฉลี่ยรวมแล้วความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประโยคซับซ้อน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่า การตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบจำนวน 60 ข้อ พบว่าทั้ง 56 ข้อมีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 ขึ้นไป นำ 56 ข้อที่ผ่านเกณฑ์ไปหาค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 1.00 มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่น KR – 20 ของข้อสอบวิชาภาษาไทย เรื่องประโยคซับซ้อน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับนี้ มีค่า 0.72 มีค่าความเชื่อมั่นสูง

4. แบบประเมินวัดระดับความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดระดับความพึงพอใจ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบบประเมินทั้งหมดมีจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบรรยากาศ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมีคำถาม จำนวน 20 ข้อ วัดได้จากแบบประเมินวัดระดับความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ มีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

มีเกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

คะแนน 17 – 20 = 5 ผลการประเมินพึงพอใจมากที่สุด

คะแนน 13 – 16 = 4 ผลการประเมินพึงพอใจมาก

คะแนน 9 – 12 = 3 ผลการประเมินพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 5 – 8 = 2 ผลการประเมินพึงพอใจน้อย

คะแนน 0 – 4 = 1 ผลการประเมินพึงพอใจน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองและเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ รวมเวลาที่ใช้ทั้งสิ้น 8 คาบ (คาบละ 50 นาที) มีขั้นตอนการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 48 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 จำนวน 48 คน โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ โดยแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 48 คน โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย เรื่องประโยคซับซ้อน ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วย

เด็กนักเรียนเก่ง กลาง อ่อนคละกัน โดยใช้วิธีการสอนดังนี้ กลุ่มทดลองโดยใช้ชุดการสอนภาษาไทยกับกลุ่มควบคุมได้รับสอนแบบปกติ

2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการ บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน เป้าหมาย และจุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผล

3. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

4. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทย และกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้แผนการสอนแบบปกติ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นทดสอบก่อนเรียน 2) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 3) ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ 4) ขั้นสรุปบทเรียน 5) ขั้นประเมินผล โดยขั้นฝึกปฏิบัติกลุ่มทดลองจะได้ฝึกทำชุดการสอนวิชาภาษาไทย

5. ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยการทดสอบย่อย

6. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นข้อสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

7. ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีต่อการสอนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน

8. รวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนการตอบแบบวัดความเข้าใจในการเรียนวิชาภาษาไทยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาไทย เรื่องประโยคซับซ้อน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 E1/E2 ของ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนภาษาไทยกับการสอนแบบปกติ

3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ประโยคซับซ้อน ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบปกติ

สรุปผลการวิจัย

ประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาไทย เรื่องประโยคซับซ้อน เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาไทย เรื่องประโยคซับซ้อน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การทดลอง	จำนวนนักเรียน	คะแนนระหว่างเรียน		คะแนนทดสอบหลังเรียน		ประสิทธิภาพ
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E ₁)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E ₂)	
รายบุคคล	3	31.33	78.33	23.67	78.89	78.33/78.89
กลุ่มย่อย	9	32.22	80.56	24.22	80.74	80.56/80.74
ภาคสนาม	48	32.68	81.67	24.58	81.94	81.67/81.94

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนภาษาไทย ที่นำไปทดสอบหาประสิทธิภาพ ทดลองกับนักเรียนรายบุคคล จำนวน 3 คน แบ่งเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.33/78.89 เมื่อพบข้อบกพร่องผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไข นำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน โดยมีคนเก่ง ปานกลาง อ่อน อย่างละ 3 คนเท่าๆ กัน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.56/80.74 เมื่อพบข้อบกพร่องให้ทำการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งและนำไปทดสอบภาคสนาม จำนวน 48 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.67/81.94 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนภาษาไทย

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig
ก่อนเรียน	48	13.90	3.370		
หลังเรียน	48	25.38	3.149	24.175	.000 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.90 คะแนน และ 25.38 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig
กลุ่มทดลอง	48	25.38	3.149		
กลุ่มควบคุม	48	18.66	4.847	8.221	.000 *

* $P < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.38 คะแนน กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.66 คะแนน ดังนั้นจากการทดสอบสถิติ t พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig
ก่อนเรียน	48	12.54	1.368		
หลังเรียน	48	19.46	1.271	-28.40	.000

* $P < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่าการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.54 คะแนน และ 19.46 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของ นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบในส่วนคะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig
กลุ่มทดลอง	48	20.67	2.004		
กลุ่มควบคุม	48	19.29	1.557	3.754*	.000

* $P < .0$

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.67 คะแนน กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.29 คะแนน ดังนั้นจากการทดสอบสถิติ t พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	นักเรียนเรียนภาษาไทยอย่างมีความสุข	4.71	0.46	มากที่สุด	4.66	0.54	มากที่สุด
2	นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาไทย	4.69	0.47	มากที่สุด	4.63	0.49	มากที่สุด
3	นักเรียนสนุกและตื่นตัวที่ได้ร่วมกิจกรรมในช่วง เรียนภาษาไทย	4.63	0.60	มากที่สุด	4.57	0.61	มากที่สุด
4	นักเรียนสามารถนำความรู้จากการเรียนภาษาไทย ไปใช้เป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนวิชาอื่น ๆ	4.29	0.83	มาก	4.20	0.76	มาก
5	นักเรียนคิดว่ากิจกรรมที่เรียนเหมาะสมกับเนื้อหา	4.74	0.44	มากที่สุด	4.80	0.41	มากที่สุด
6	นักเรียนชอบเรียนหลักภาษามากขึ้นหลังจาก กิจกรรมการเรียนภาษาไทย	4.51	0.51	มากที่สุด	4.43	0.61	มาก
7	นักเรียนกระตือรือร้นที่จะได้รับการฝึกทักษะ ภาษาไทย	4.66	0.48	มากที่สุด	4.51	0.56	มากที่สุด
8	นักเรียนคิดว่าภาษาไทยมีส่วนช่วยในการฝึกทักษะ ด้านกระบวนการคิด	4.51	0.56	มากที่สุด	4.43	0.74	มาก
9	นักเรียนได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นในการเรียน ภาษาไทย	4.69	0.47	มากที่สุด	4.66	0.48	มากที่สุด
10	นักเรียนสนใจและรักการอ่านภาษาไทยมากขึ้น	4.66	0.48	มากที่สุด	4.51	0.51	มากที่สุด
11	นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนมากขึ้น	4.31	0.83	มาก	4.23	0.69	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมิน	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
12	นักเรียนไม่ชอบกระบวนการสอนของครู	4.74	0.44	น้อยที่สุด	4.66	0.48	น้อยที่สุด
13	นักเรียนคิดว่าวิชาอื่น ๆ ควรมีกิจกรรมเหมือนวิชาภาษาไทย	4.71	0.46	มากที่สุด	4.29	0.79	มาก
14	นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนภาษาไทยทำให้ได้ความรู้ที่แปลกใหม่	4.57	0.56	น้อยที่สุด	4.40	0.69	น้อย
15	นักเรียนคิดว่าภาษาไทยมีส่วนช่วยในการฝึกทักษะด้านกระบวนการคิด	4.43	0.65	มาก	4.37	0.69	มาก
16	นักเรียนชอบตอบคำถามเวลาเรียนวิชาภาษาไทย	4.57	0.50	มากที่สุด	4.26	0.78	มาก
17	นักเรียนอยากให้ทุกคนเห็นคุณค่าของภาษาไทย	4.86	0.36	มากที่สุด	4.54	0.74	มากที่สุด
18	นักเรียนสามารถบอกกล่าวและถ่ายทอดความรู้วิชาภาษาไทยให้แก่ผู้อื่นได้	4.77	0.43	น้อยที่สุด	4.54	0.51	น้อยที่สุด
19	นักเรียนรู้สึกอยากทำกิจกรรมภาษาไทยต่อถึงจะหมดเวลาเรียนแล้ว	4.80	0.41	มากที่สุด	4.51	0.51	มากที่สุด
20	นักเรียนรู้สึกกลัวเมื่อถึงคาบสอนวิชาภาษาไทย	4.69	0.47	น้อยที่สุด	4.60	0.50	น้อยที่สุด
เฉลี่ยรวม		4.63	0.13	มากที่สุด	4.49	0.12	มาก

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมนักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่มีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยระดับมาก โดยมีค่าความคิดเห็นอยู่ที่ 4.49

อภิปรายผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การเปรียบเทียบทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างและพัฒนาชุดการสอนภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.04/86.12 ตามเกณฑ์ คือ E_1/E_2 เท่ากับ 80/80 แสดงว่าชุดการสอนภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ E_1/E_2 เท่ากับ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 แสดงว่าชุดการสอนภาษาไทย มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เนื่องจาก ชุดการสอนภาษาไทย ฝึกให้ผู้เรียนมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทำให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการใช้ประโยคทางภาษาไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2553) เมื่อพัฒนาชุดการสอนเสร็จแล้วจึงนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม จำนวนนักเรียน 19 คน พบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพโดยรวม 80.74/82.11 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พักตร์วิภา ไตรารอด (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเอง สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.63/83.38

2. การเปรียบเทียบทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติมี ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนของผู้เรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.67/19.29 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2543) กล่าวว่า การฝึกฝนทักษะกระบวนการทางภาษาไทย จำเป็นต้องอาศัยนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วย ซึ่งได้แก่ ชุดการสอน เป็นต้นการสอนด้วยชุดการสอนจะทำให้ครูสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่สลับซับซ้อนและเป็นนามธรรมให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น ทั้งยังช่วยสร้างความมั่นใจให้ครูด้วย ด้านนักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตามความสามารถ ความสนใจของนักเรียนเองทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทีศนา แคมมณี (2554) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำเปรียบเทียบตามคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลัง เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ก็เป็นเพราะว่าชุดการสอนการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผลการวิจัย นอกจากนี้การที่ผู้ศึกษาได้จัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติจริงตามขั้นตอนจากง่ายไปยาก

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนภาษาไทย มีคะแนนความพึงพอใจที่มีต่อวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 จากผลการศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่าชุดการสอนด้วยตนเองจัดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างความพึงพอใจแก่นักเรียน เพราะมีขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งสื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจทำให้นักเรียนมีอิสระในการดำเนินกิจกรรมและเกิดความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาและทำแบบทดสอบโดยผ่านกระบวนการคิดของตนเองแทนการสอนของครู ส่งผลให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนใจชุดการสอนด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลา และเมื่อนำมาใช้จึงทำให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 สอดคล้องกับ จินตนา ชาญวงษ์สนธิ (2562 : 77) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 หมายความว่า หลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนเขียนสะกดคำแล้วนักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ย 4.65 เนื่องจาก ว่าชุดการสอนการเขียนสะกดคำนั้นเป็นสิ่งใหม่สำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ทำให้นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน อีกทั้งนักเรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนรู้มากขึ้น จึงทำให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาไทยอย่างสนุกสนานและการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนการเขียนสะกดคำมีกิจกรรมที่หลากหลาย มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรนำชุดการสอน เรื่องประโยคซับซ้อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากชุดการสอน เรื่องประโยคซับซ้อน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนตรงตามมาตรฐานของหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านการใช้ประโยคซับซ้อน จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถในการใช้ประโยคซับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยครูผู้สอนคอยทำหน้าที่ให้คำแนะนำเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และต้องให้

กำลังใจช่วยเหลือการฝึกฝนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในขั้นที่สูงขึ้น

3. การใช้ชุดการสอนครูควรจัดเตรียมสิ่งที่ใช้ในชุดการสอนให้พร้อมและควรมีการทดลองใช้และตรวจสอบสภาพการทำงานให้เรียบร้อยก่อนใช้สอนจริง เพื่อจะได้ไม่เกิดความขัดข้องในขณะที่เรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำแนวทางการสร้างและพัฒนาชุดการสอนภาษาไทย ไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทย

2. ควรมีการศึกษาโดยใช้ชุดการสอนภาษาไทย กับตัวแปร อื่น ๆ เช่น ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และทักษะการคิดสังเคราะห์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรการพิมพ์แห่งประเทศไทย.
- กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. (2554). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- กำชัย ทองหล่อ. (2552). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- จินตนา ชาญวงษ์สนธิ. (2562). การพัฒนาชุดการสอนเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม). *วารสาร ช่อพะยอม*, 31(1), 77-89.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2550). *ผลของการใช้รูปแบบการสอนโมโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ หลักการใช้ภาษาไทยและความสามารถในการคิดเชิงมโนทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชม ภูมิภาค. (2524). *เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2553). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ณัฐยานันท์ การุญ. (2554). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยบทเรียนสำเร็จรูปกับ การสอนตามคู่มือครู* (ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิศนา แหมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นางนารี นพแก้ว. (2561). *การพัฒนาชุดสอนวิชาคณิตศาสตร์ตามแนวทางทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ เรื่อง โจทย์ปัญหาระคน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เจริญวิทยาการพิมพ์.
- ประนอม วิบูลย์พันธุ์. (2562). *หลักภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

- ปาริฉัตร ภูทอง. (2558). การพัฒนาชุดการสอนสำหรับครูโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4MAT เรื่องโครงสร้างและหน้าที่ของพืช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มโรงเรียนพัฒนาท่าจีน (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัทตร์วิภา ไทรารอด. (2551). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของประโยคสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาครประสิทธิ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม (สารนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงศ์เกษม สนธิไทย. (2552). รู้รักษ์ภาษาไทยสู่ศตวรรษที่ 21 และประโยค. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พงศ์วุฒิ มหิทธิธรรมธร. (2562). การพัฒนาชุดการสอนกีตาร์ไฟฟ้าออนไลน์ด้วยวิธีการเรียนแบบ สำหรับผู้เรียนระดับชั้นต้น (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณช อุษณกร. (2543). ประวัติวันสำคัญที่ควรรู้จัก. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เสาวลักษณ์ กันนิยม. (2554). การพัฒนาชุดการสอนสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง การดำรงชีวิตของพืชสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีการสอนแบบ SE (Inquiry cycle) (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรนุช ลิมตศิริ. (2556). นวัตกรรมและเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ Innovation and technology for learning management (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.